

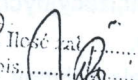

 URZĄD GMINY LUBOMINO
 PUNKT TRANSLARYJNY
 W PLYNIE

Rogiedle, dn. 23.02.2020 r.

/dane zanonimizowano/

2020 -02- 24

 Nr z dz. k. 1109/20
 podpis.

 Rada Gminy Lubomino
 ul. Kopernika 7
 11-135 Lubomino

Dotyczy: sprawy drzew rosnących wzdłuż działki 112/1 obręb 0013 Rogiedle, w pasie drogi gminnej (dz. nr 178/1 obręb 0013 Rogiedle), wspomnianych na XIV Sesji Rady Gminy Lubomino w dniu 19.02.2020 r.

W związku z dyskusją zaistniałą na XIV Sesji Rady Gminy Lubomino, pragnę wyrazić swoje głębokie zaniepokojenie znikomym poziomem świadomości niektórych Radnych na temat znaczenia roślinności, a w szczególności drzew, w środowisku przyrodniczym. Jako osobie wykształconej w kierunku architektury krajobrazu, ściśle związanej z kształtowaniem przestrzeni, ochroną krajobrazu oraz szeroko pojętego środowiska, bardzo trudno słuchało mi się wypowiedzi jednego z Radnych na temat „krzaków” w pasie drogowym drogi gminnej (dz. nr 178/1, obręb 0013 Rogiedle), rosnących na wysokości zabudowań gospodarczych przy działce nr 112/1 obręb 0013 Rogiedle.

W pierwszej kolejności, chciałam jednak zwrócić uwagę, iż określanie przez Pana Radnego Dariusza Krysika, drogi gminnej mianem „pijackiej” jest stanowczo nie na miejscu, chociażby w stosunku do ludzi przy niej mieszkających, których hobby nie jest nagminne spożywanie alkoholu. Tutejsi mieszkańcy nie odpowiadają za nietrzeźwych użytkowników jakiegokolwiek drogi publicznej.

Wracając do tematu przedmiotowej zieleni. Sposób klasyfikacji roślinności wysnuty przez wspomnianego Pana Radnego jest całkowicie błędny i wręcz niepojęte jest, jak bardzo można ignorować przepisy prawa w tym zakresie. Zgodnie z art. 5 ust. 26a ustawy o ochronie przyrody (j.t. Dz. U. 2020 r. poz. 55) poprzez pojęcie **drzewa**, należy rozumieć **roślinę wieloletnią o zdrewniałym jednym pędzie głównym (pniu) albo zdrewniałych kilku pędach głównych i gałęziach tworzących koronę w jakimkolwiek okresie podczas rozwoju rośliny**. Natomiast krzewy (nie krzaki!), zgodnie w ww. ustawą art. 5 ust. 26b, to **wieloletnie rośliny rozgałęziające się na wiele równorzędnych zdrewniałych pędów, nie tworzących pnia, ani korony, niebędące pnączem**. Rzeczony przez Pana Krysika „krzaki”, zgodnie z fachową literaturą¹ są pełnoprawnymi drzewami zwarzywszy na gatunki jakimi są, t.j.: lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.) oraz jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.). Rośliny te są określane przez uznanego w dziedzinie dendrologii naukowca Pana Włodzimierza Senetę drzewami, niezależnie w jakim okresie rozwoju się znajdują!

Słuchając wypowiedzi Pana Radnego, nie sposób uniknąć wrażenia, że ma ona podtekst osobisty. **Interes niektórych mieszkańców Gminy (własnych „kolegów”), stawia ponad dobro ogółu, którym jest ochrona środowiska, w którym żyjemy. Jak mówi art. 2 ust. 1. pkt 8 i 9 przytoczonej wyżej ustawy, ochroną przyrody polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody, w tym zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień. W punkcie art. 5 ust. 2. wymieniono cele ochrony przyrody w tym ochronę walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień (art. 5, ust. 2, pkt 5), a także - co najważniejsze, i co powinno być podstawowym celem m.in. samorządu terytorialnego – kształtowanie właściwych postaw człowieka wobec przyrody przez edukacją, informowanie**

¹ W. Seneta, J. Dolatowski „Dendrologia”, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012

i promocja w dziedzinie ochrony przyrody (art. 5, ust. 2, pkt 7). Niektórzy Radni tej postawy w sobie jak widać nie wykształcili. Ja natomiast, nie mogę stać obojętnie, kiedy widzę jak przestrzeń wokół mnie pustoszeje.

Znowu zgodnie z art. 4 ust.1. ustawy o ochronie przyrody **obowiązkiem organów administracji publicznej, osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych oraz osób fizycznych jest dbałość o przyrodę będącą dziedzictwem i bogactwem narodowym.**

Zgodnie z art. 3. ust. 1 ww. ustawy, cele ochrony przyrody są realizowane przez uwzględnienie wymagań ochrony przyrody w strategiach (...), studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (...). I tu chciałam zwrócić uwagę na brzmienie zapisów **miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Lubomino**, opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego, z dnia 16 września 2005 r. nr 127 Rozporządzeniem Nr VI/25/05 Rady Gminy Lubomino z dn. 30 sierpnia 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Lubomino. Dział I Rozdział 4 § 11 ppkt 4. i 6. dobitnie wskazują, iż **w zakresie ochrony środowiska, przyrody i kształtowania zieleni ustala się: (...) ochronę i utrzymanie istniejących skupisk zadrzewień i zakrzewień oraz zachowanie, konserwację oraz uzupełnianie szpalerów drzew wzdłuż dróg.** Dodatkowo, wg art. 78 u o ochronie przyrody, **Rada Gminy jest obowiązana zakładać i utrzymywać w należytym stanie tereny zieleni i zadrzewienia.** Tym bardziej, zważywszy na przytoczone powyżej artykuły, dziwi mnie zatwardziała postawa Pana Radnego, który najwyraźniej za nic ma akty prawne uchwalane dla Gminy Lubomino oraz ogólnie obowiązujące ustawy.

Co więcej, drzewa i krzewy w otoczeniu dróg stanowią integralny składnik pasa drogowego. Zgodnie z art. 4 pkt 22 ustawy o drogach publicznych (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 2068, z 2019 r. poz. 698, 730, 1495, 1716, 1815, 2020) **zielen przydrożna, to roślinność umieszczona w pasie drogowym**, mająca na celu w szczególności ochronę użytkowników drogi przed osłepianiem przez pojazdy nadjeżdżające z kierunku przeciwnego, ochronę drogi przed zawiewaniem i zaśnieżaniem, ochronę przyległego terenu przed nadmiernym hałasem, zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby. Do zadań zarządcy drogi, wg art. 20 pkt 16 udp, należy **utrzymywanie zieleni przydrożnej. Należy dodać, iż drzewa i krzewy w pasie drogi publicznej na terenie zabudowy wchodzi w skład terenów zieleni.** Drzewa na terenach zieleni podlegają szczególnej ochronie zgodnie z art. 83f ust.1. pkt 2 ustawy o ochronie przyrody. Z ww. aktu normatywnego wynika, że ochrona drzew przewidziana w ustawie jest ochroną zdecydowanie ukierunkowaną na zachowanie tych elementów przyrody. Z uregulowań ustawy wynika też, że przewidziane w art. 83 ust. 1 ustawy zezwolenie na wycięcie drzew jest wyjątkiem od reguły zachowania drzew jako elementu przyrody podlegającego ochronie prawnej i możliwe jest jedynie w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach wskazanych w art. 125 ustawy o ochronie przyrody. Ustalenie czy zachodzi którakolwiek z przesłanek wymienionych w przywołanym wyżej artykule, odnoszących się do zieleni skutkuje koniecznością przeprowadzenia, w sposób niezwykle dokładny, postępowania prowadzącego do wydania decyzji w takiej sprawie.

Przejdę w tym momencie do lokalizacji przedmiotowych drzew (nie „krzaków“!) w obrębie pasa drogowego. Drzewa zlokalizowane są w układzie szpalerowym, w pasie drogowym drogi gminnej, gruntowej, utwardzonej. To fakt. Błędem jest jednak stwierdzenie, iż znajdują się one na środku drogi lub na środku pasa drogowego. Drzewa rosną w obszarze zwanym poboczem drogi. Lokalizację drzew względem nawierzchni gruntowej utwardzonej, wyznaczono na mapie załączonej do niniejszego pisma. Dociąg przeprowadzono za pomocą miary 50 metrowej, taśmą wzmocnioną, z włókna szklanego marki PROLINE. W celu oceny kondycji przedmiotowych drzew wykonano inwentaryzację dendrologiczną drzew rosnących wzdłuż działki 112/1 wraz z oceną ich stanu zdrowotno – sanitarnego, składającą się z części opisowej uzupełnionej dokumentacją fotograficzną. Stan zdrowotny, mimo prób uszkodzenia poszczególnych okazów przez osoby trzecie, jest bardzo dobry. Drzewa w żaden sposób nie zagrażają bezpieczeństwu ludzi i mienia. Inwentaryzacja wykazała uchybienia w wykonywanych zabiegach sanitarnych na drzewach i krzewach wzdłuż pasa drogowego na działce 178/1 z początku 2020 r., w tym wycięcie drzewa wymagającego zezwolenia na usunięcie z godnie z art. 83 f ust.1. ustawy o ochronie przyrody. Usunięcie drzew i krzewów bez wymaganego zezwolenia podlega karze na podstawie art. 88 i 89 ww. ustawy.

Jasnym jest, że utrzymanie drogi jest najważniejsze. Wszystkie działania powinny jednak opierać się na zrównoważonej gospodarce zasobami, w tym przypadku przyrodniczymi. W przeciągu kilku lat w całym ciągu drogi biegnącej przez działki 178 i 178/1 zniknęły wszystkie zakrzewienia, piękne jabłonie na skarpach dróg oraz większe i mniejsze drzewa rosnące wzdłuż drogi, nie wchodzące w kolizję z ruchem drogowym. Sposób cięć zakrzewień jakie zaobserwowałam chociażby w poprzednim sezonie, oraz tegoroczne – uszkadzające pnie drzew przy odcinaniu pędów odroślowych, pozostawia wiele do życzenia, ale to już temat na odrębną dyskusję.

Wracając do „interesu ogółu”, chciałabym przypomnieć o zalewających świat doniesieniach na temat złego stanu środowiska przyrodniczego. Urząd Miasta w którym pracuję na co dzień, sędzi zawrotne ilości drzew, ze świadomością iż jest to kapitał na przyszłość. Natomiast władze podstawowych jednostek administracyjnych – gmin wiejskich – jak widać, mają za nic pracę innych ludzi. Czuję się tym bardzo zawiedziona, zwłaszcza, że jest to najbliższa mojemu sercu okolica. Przyjazd jednego ciągnika siodłowego, zwanego potocznie TIR'em (o którym wspominał Pan Krysik), który może się zdarzyć raz do roku, nie powinien być stawiany wyżej, niż istnienie drzew produkujących tlen przez cały okres wegetacyjny, będących miejscem żerowania ptaków i owadów oraz stanowiących wyspy (przystanki) pomagające przemieszczać się owadom m.in. zapyłającym jak pszczoły, między siedliskami, na których żerują. Jak wspominałam wcześniej, w całym ciągu drogi przebiegającej przez działki nr 178 i 178/1, zachowano już niewiele drzew i zlikwidowano (w całości!) zakrzewienia, które dawałyby latem cień osobom często spacerującym tą drogą lub jeżdżącym na rowerach. Zaznaczę, że droga na całej długości od wsi Rogiedle do DW507 liczy około 2 km. Aktualnie zdrowe i młode nasadzenia na wysokości siedliska nr 63, w przyszłości zastąpią drzewa, które z przyczyn wiekowych „wypadną” w innych miejscach drogi. Staną się one wtedy jednymi z nielicznych drzew przy tej drodze - ma to ogromne znaczenie ekologiczne w stali tego miejsca! Nie pozwólmy, aby nasze okolice stawały się pustyniami.

Mam nadzieję, że przytaczając ww. argumenty i przepisy, w choć minimalnym stopniu naklonię osoby odpowiedzialne za gospodarowanie zasobami przyrodniczymi Gminy do zagłębienia się w przepisy i poważnego potraktowania problemu. Biorąc na siebie odpowiedzialność decydowania w imieniu mieszkańców Gminy Lubomino poprzez objęcie stanowisk radnych, jesteście Państwo zobowiązani do rzetelnego przygotowania do tematu i bezstronnego podejmowania ważnych decyzji. W dobie internetu, ogromniej dostępności literatury i fachowej prasy, wszechobecnych kursów, szkoleń i warsztatów edukujących w kierunku ochrony przyrody, nietrudno jest zaczerpnąć nieco informacji na temat dbania o środowisko. Nie trzeba być radcą prawnym ani specjalistą, aby bardziej obiektywnie podchodzić do zachcianek „kolegów”. Wystarczy trochę samodzielnego myślenia.

Będę wdzięczna za zapoznanie wszystkich Radnych Gminy Lubomino z treścią niniejszego pisma, również na kolejnym posiedzeniu Rady Gminy.

Z poważaniem,

/dane zanonimizowano/

Załącznik:

- 1) Mapa z oznaczeniem umiejscowienia drzew o obrębie pasa drogowego dz. nr 178/1 obręb 0013 Rogiedle.

Adresat:

- 1) Rada Gminy Lubomino, ul. Kopernika 7, 11-135 Lubomino.

Do wiadomości:

- 1) Wójt Gminy Lubomino, Szanowny Pan Andrzej Mazur, ul. Kopernika 7, 11-135 Lubomino.

Legenda

- drzewo istniejące
- przebieg drogi gruntowej
- granica pasa drogowego
- zabudowania gospodarcze
- wymiarowanie w [m]

